

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 104.794 van 18 maart 2002
in de zaak A. 106.667/X-10.412.**

In zake :

Pascal HENSKENS,
die woonplaats kiest bij
Advocaat R. DE CLERCQ,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Onderstraat 48

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat M. van DIEVOET,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Koningsstraat 15.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Pascal HENSKENS op 29 juni 2001 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 2 mei 2001 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media houdende inwilliging van het beroep van de gemachtigde ambtenaar ingesteld tegen de beslissing van 11 januari 2000 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant waarbij hem vergunning wordt verleend voor het bouwen van een nieuw landbouwbedrijf op een perceel gelegen te Hoegaarden aan de Kerselaarstraat;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur Ch. BAMPES;

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2001 waarbij het verslag en het dossier ter griffie worden neergelegd;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 4 december 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 18 januari 2002;

Gehoord het verslag van Staatsraad L. HELLIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat R. DE CLERCQ, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat M. van DIEVOET, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur Ch. BAMPS;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoeker is landbouwer te Hoegaerden/Meldert. Zijn bedrijfsgebouwen zijn gelegen in landelijk woongebied en hij kan er luidens zijn verzoekschrift zijn landbouwbedrijf niet meer uitbreiden.

Hij besluit zijn bedrijf te vestigen aan de Kerselaarstraat te Hoegaerden/Meldert. Luidens zijn verzoekschrift is de plaats "ideaal gelegen in een zuiver agrarisch gebied". Hij is er eigenaar van een stuk landbouwgrond.

Het bedoelde perceel is krachtens het gewestplan Leuven, vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 april 1977, gelegen in agrarisch gebied.

Voor bedoeld gebied bestaat noch een goedgekeurd algemeen of bijzonder plan van aanleg, noch een niet vervallen verkavelingsvergunning.

1.2. Op 29 maart 1999 dient hij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor het bouwen van een nieuw landbouwbedrijf op voormeld perceel.

1.3. Op 24 juni 1999 geeft de gemachtigde ambtenaar een ongunstig advies voor die bouwaanvraag.

1.4. Bij besluit van 26 juni 1999 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Hoegaarden een bouwvergunning te geven.

1.5. Verzoeker tekent beroep aan bij de bestendige deputatie van de provincie Vlaams-Brabant.

Bij beslissing van 11 januari 2000 wordt het beroep door die bestendige deputatie ingewilligd.

1.6. Tegen die beslissing gaat de gemachtigde ambtenaar in beroep bij de bevoegde minister.

1.7. Op 26 april 2000 wordt verzoeker op zijn vraag gehoord en na een herinneringsschrijven van zijnentwege op 11 april 2001 wordt bij het thans bestreden ministerieel besluit van 2 mei 2001 het beroep van de gemachtigde ambtenaar ingewilligd.

2. Over de gegrondheid van de vordering tot schorsing.

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de bestreden beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de akte of het reglement een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

2.1. Overwegende dat verzoeker, wat de tweede voorwaarde betreft, aanvoert dat hem een moeilijk te herstellen ernstig nadeel berokkend zal worden indien de gunstige beslissing van de bestendige deputatie van 11 januari 2000 middels de schorsing van het bestreden aangevochten ministerieel besluit van 2 mei 2001 "niet opnieuw tot leven zou worden gewekt, minstens indien de behandelings-termijn ten gronde er aldus niet aanzienlijk door verhaast zou worden"; dat hij hierbij refereert naar een evaluatieverslag opgesteld door een "onafhankelijk landbouwdeskundige met onbesproken nationale reputatie" waarin, onder meer, wordt vastgesteld dat het bestaande landbouwbedrijf gelegen is in een dicht bewoonde buurt en dat de inrichting volledig omsloten is door woningen en bouwgrond en dat er van uitbreiding geen sprake is en er ook geen mogelijkheid is om de stallen te renoveren en een meer diervriendelijk karakter te geven, dat "de

gebouwen en de (...) staluitrusting sterk verouderd (zijn) en (...) hoogdringend aan renovatie toe (zijn) , opdat de landbouwer op een economisch rendabele manier zijn landbouwexploitatie zou kunnen verderzetten" en dat indien geen nieuwe constructies kunnen worden opgericht "het bedrijf Henskens ten dode opgeschreven (is)";

2.2. Overwegende dat de verwerende partij hierop in haar nota antwoordt dat in het verzoekschrift zelf het moeilijk te herstellen ernstig nadeel nergens op omstandige en pertinente wijze is uiteengezet en dat het verslag opgesteld door de door verzoeker aangestelde deskundige alleen betrokken wordt op het huidige landbouwbedrijf van verzoeker, en geen verband houdt met de weerslag is van de bestreden beslissing;

2.3. Overwegende dat de verwerende partij terecht opmerkt dat het bedoelde verslag alleen betrekking heeft op het huidige landbouwbedrijf van verzoeker; dat dit verslag in essentie stelt dat het huidige landbouwbedrijf van verzoeker omwille van de ligging onmogelijk ter plaatse kan worden uitgebreid en er geen enkel perspectief bestaat om er een leefbaar en rendabel rundveebedrijf uit te bouwen zodat, indien de nieuwbouw er niet komt, verzoeker zijn landbouwexploitatie zal moeten beëindigen; dat een verplichting om een bedrijfsexploitatie te beëindigen op het eerste gezicht een louter financieel nadeel is; dat een financieel nadeel in beginsel steeds te herstellen is; dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit zou kunnen blijken dat de door hem te vrezen inkomensvermindering zodanige proporties aanneemt dat het tot een ernstige vermindering van zijn levensstandaard en die van zijn gezin zou leiden; dat met betrekking tot die elementen slechts gewag gemaakt wordt van "balansen van de laatste jaren" die "wijzen op negatieve saldi", zonder dat verzoeker over die "negatieve saldi" nadere toelichting geeft, zodat de Raad van State zich geen idee kan vormen omtrent een preciaire toestand waarin verzoeker en zijn gezin zouden kunnen terechtkomen indien de bestreden beslissing niet zou worden geschorst; dat overigens verzoeker zelf ook niet gehaast lijkt geweest te zijn aangezien hij, na te zijn gehoord op 26 april 2000, omzeggens één jaar heeft gewacht alvorens een herinnering te sturen; dat dit erop wijst dat hij zelf zijn financiële toekomst niet zo pessimistisch inschat;

2.4. Overwegende dat aldus niet is voldaan aan een van de voorwaarden van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat die vaststelling volstaat om verzoekers vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achttien maart 2002, door :

de H.	L. HELLIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

L. HELLIN.